

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про підтвердження відповідності

(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2001, N 32, ст. 169)

(Із змінами, внесеними згідно із Законом N 2116-IV ([2116-15](#)) від [21.10.2004](#), ВВР, 2005, N 2, ст.33)

Цей Закон визначає правові та організаційні засади підтвердження відповідності продукції, систем якості, систем управління якістю, систем управління довкіллям, персоналу та спрямований на забезпечення єдиної державної технічної політики у сфері підтвердження відповідності.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні терміни та їх визначення

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

продукція – будь-який виріб, процес чи послуга, що виготовляється, здійснюється чи надається для задоволення суспільних потреб;

виробник – юридична або фізична особа – суб'єкт підприємницької діяльності, відповідальна за проектування, виготовлення, пакування та маркування продукції незалежно від того, виконуються зазначені операції самою цією особою чи від її імені;

система якості – сукупність взаємопов'язаних та взаємодіючих елементів організаційної структури, визначених механізмів відповідальності, повноважень та процедур організації, а також процесів та ресурсів, які забезпечують здійснення загального керівництва якістю та її відповідність встановленим вимогам;

система управління якістю – сукупність органів і об'єктів управління, взаємодіючих за допомогою матеріально-технічних і інформаційних засобів під час управління якістю продукції;

система управління довкіллям – сукупність організаційної структури, діяльності та відповідних ресурсів і методів для формування, здійснення, аналізу і актуалізації екологічної політики;

постачальник – юридична або фізична особа – суб'єкт підприємницької діяльності, яка вводить в обіг продукцію чи безпосередньо бере в цьому участь;

підтвердження відповідності – діяльність, наслідком якої є гарантування того, що продукція, системи якості, системи управління якістю, системи управління довкіллям, персонал відповідають встановленим законодавством вимогам;

декларування відповідності – процедура, за допомогою якої виробник або уповноважена ним особа (далі – виробник) під свою повну відповідальність документально засвідчує, що продукція відповідає встановленим законодавством вимогам;

сертифікація – процедура, за допомогою якої визнаний в установленому порядку орган документально засвідчує відповідність продукції, систем якості, систем управління якістю, систем управління довкіллям, персоналу встановленим законодавством вимогам;

випробувальна лабораторія – лабораторія, яка проводить технічні операції, що полягають у визначенні однієї чи декількох характеристик даної продукції згідно з встановленою процедурою;

сертифікат відповідності – документ, який підтверджує, що продукція, системи якості, системи управління якістю, системи управління довкіллям, персонал відповідає встановленим вимогам конкретного стандарту чи іншого нормативного документа, визначеного законодавством;

декларація про відповідність – документально оформлена в установленому порядку заява виробника, де дається гарантія відповідності продукції вимогам, встановленим законодавством;

аудитор з сертифікації – особа, яка має відповідну кваліфікацію, теоретичну і практичну підготовку, необхідну для проведення одного або кількох видів робіт з сертифікації, і атестована в установленому порядку та занесена до відповідного реєстру;

технічний регламент з підтвердження відповідності - нормативно-правовий акт, затверджений Кабінетом Міністрів України, в якому містяться опис видів продукції, що підлягає обов'язковому підтвердженню відповідності, вимоги безпеки для життя та здоров'я людини, тварин, рослин, а також майна та охорони довкілля, процедури підтвердження відповідності цим вимогам, правила маркування і введення продукції в обіг;

свідцтво про визнання відповідності – документ, що засвідчує визнання іноземних документів про підтвердження відповідності продукції вимогам, встановленим законодавством України;

введення продукції в обіг – виготовлення або ввезення на митну територію України продукції з наступною самостійною або опосередкованою її реалізацією на території України;

законодавчо регульована сфера – сфера, в якій вимоги до продукції та умови введення її в обіг регламентуються законодавством;

законодавчо нерегульована сфера – сфера, в якій вимоги до продукції та умови введення її в обіг не регламентуються законодавством.

Стаття 2. Сфера дії Закону

Цей Закон регулює відносини, що виникають у процесі підтвердження відповідності продукції, систем якості, систем управління якістю, систем управління довкіллям, персоналу вимогам, встановленим законодавством України, і поширюється на виробників та постачальників продукції незалежно від форми власності і видів діяльності, на органи з сертифікації, випробувальні лабораторії, а також відповідні органи державної влади.

Стаття 3. Законодавство України у сфері підтвердження відповідності

Законодавство України у сфері підтвердження відповідності складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у цій сфері.

Стаття 4. Об'єкти підтвердження відповідності

Згідно з цим Законом об'єктами підтвердження відповідності є продукція, системи якості, системи управління якістю, системи управління довкіллям, персонал.

Стаття 5. Основні принципи державної політики у сфері підтвердження відповідності

Державна політика у сфері підтвердження відповідності базується на таких принципах:

координації дій органів виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності, розмежування їх повноважень та уникнення дублювання;

неупередженості, прозорості та доступності процедур підтвердження відповідності;

застосування з урахуванням існуючої міжнародної практики способів підтвердження відповідності залежно від потенційного ризику;

забезпечення ідентичних процедур підтвердження відповідності продукції вітчизняного та іноземного походження;

гармонізації національних нормативно-правових актів з підтвердження відповідності з міжнародними та європейськими;
сприяння розвитку сфери підтвердження відповідності в законодавчо нерегульованій сфері;
дотримання вимог щодо конфіденційності інформації, отриманої в результаті робіт з підтвердження відповідності;
забезпечення повного та всебічного інформування з питань підтвердження відповідності всіх заінтересованих сторін.

Стаття 6. Повноваження органів виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності

Кабінет Міністрів України у сфері підтвердження відповідності:
забезпечує здійснення державної політики у сфері підтвердження відповідності;
визначає центральні органи виконавчої влади з питань технічного регулювання у відповідних сферах діяльності;
визначає центральні органи виконавчої влади, на які покладається розроблення технічних регламентів;
затверджує технічні регламенти з підтвердження відповідності;
укладає міжнародні угоди у сфері підтвердження відповідності, приєднання України до міжнародних (регіональних) систем сертифікації.
Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності:
бере участь у формуванні державної політики у сфері підтвердження відповідності;
забезпечує проведення єдиної державної технічної політики у сфері підтвердження відповідності;
готує пропозиції щодо укладання міжнародних угод у сфері підтвердження відповідності, приєднання України до міжнародних (регіональних) систем сертифікації, приймає рішення про порядок визнання результатів робіт, проведених органами з сертифікації інших країн;
координує діяльність центральних органів виконавчої влади у визначених сферах діяльності з підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері;
організовує розроблення проектів нормативно-правових актів, що встановлюють загальні вимоги та правила процедури підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері;
надає методологічну допомогу центральним органам виконавчої влади у розробленні проектів законів, інших нормативно-правових актів з підтвердження відповідності, у тому числі технічних регламентів;
узгоджує розроблені центральними органами виконавчої влади технічні регламенти з підтвердження відповідності, що подаються на затвердження Кабінету Міністрів України;
організовує ведення державного реєстру уповноважених органів з сертифікації та встановлює порядок надання ними інформації, що стосується виданих сертифікатів відповідності та свідоцтв про визнання відповідності;
організовує підготовку та атестацію аудиторів з сертифікації;
організовує ведення національного фонду нормативно-правових актів з питань підтвердження відповідності;
здійснює інформаційне забезпечення з питань підтвердження відповідності.
Центральні органи виконавчої влади, на які покладені функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності:
готують пропозиції щодо уповноваження органів з сертифікації на проведення робіт з підтвердження відповідності у законодавчо регульованій сфері;
беруть участь у розробленні проектів технічних регламентів з підтвердження відповідності та інших нормативно-правових актів у цій сфері;
організують підготовку та підвищення кваліфікації фахівців з підтвердження відповідності.
Центральний орган виконавчої влади з питань економіки:
за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності та з центральними органами виконавчої влади, на які покладені

функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності, уповноважує органи з сертифікації (далі – уповноважені органи з сертифікації) на проведення робіт з підтвердження відповідності у законодавчо регульованій сфері;

організовує нагляд за проведенням робіт з підтвердження відповідності уповноваженими органами з сертифікації.

Стаття 7. Підтвердження відповідності

Процедура підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері є обов'язковою для виробника, постачальника чи уповноваженого органу з сертифікації.

Підтвердження відповідності в законодавчо нерегульованій сфері здійснюється на добровільних засадах.

Відповідність продукції вимогам, встановленим законодавством, засвідчується декларацією про відповідність або сертифікатом відповідності.

Стаття 8. Національний знак відповідності

Національний знак відповідності – знак, який засвідчує відповідність позначеної ним продукції вимогам технічних регламентів з підтвердження відповідності, які поширюються на неї.

Опис та правила застосування національного знака відповідності встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Виробник зобов'язаний наносити національний знак відповідності в законодавчо регульованій сфері на продукцію, відповідність якої він засвідчив декларацією. У разі підтвердження відповідності продукції уповноваженим органом з сертифікації до національного знака відповідності додається ідентифікаційний номер цього органу.

Розділ II

ПІДТВЕРДЖЕННЯ ВІДПОВІДНОСТІ В ЗАКОНОДАВЧО РЕГУЛЬОВАНІЙ СФЕРІ

Стаття 9. Підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері

Процедура підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері для окремих видів продукції, яка може становити небезпеку для життя та здоров'я людини, тварин, рослин, а також майна та охорони довкілля, запроваджується технічними регламентами з підтвердження відповідності.

Із введенням в дію технічних регламентів з підтвердження відповідності спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності офіційно публікує перелік національних стандартів, добровільне застосування яких може сприйматись як доказ відповідності продукції вимогам технічних регламентів. Виробник чи постачальник також має право підтвердити відповідність продукції вимогам технічних регламентів іншими, ніж відповідність стандартам, шляхами, передбаченими цими регламентами.

Стаття 10. Декларування відповідності в законодавчо регульованій сфері

Виробник забезпечує підтвердження відповідності та складає декларацію про відповідність, якщо це встановлено технічним регламентом з підтвердження відповідності на цей вид продукції. Якщо виробник не є резидентом України, він призначає в установленому законодавством порядку уповноважену особу – резидента України для підтвердження відповідності.

Форма, зміст та строк зберігання декларації про відповідність встановлюються технічним регламентом з підтвердження відповідності.

Виробник зобов'язаний надавати органам, що здійснюють державний нагляд у сфері підтвердження відповідності, декларацію про відповідність та документацію, що підтверджує декларовану відповідність протягом встановленого законодавством строку їх зберігання.

Стаття 11. Сертифікація в законодавчо регульованій сфері

Сертифікація в законодавчо регульованій сфері провадиться згідно з вимогами технічних регламентів з підтвердження відповідності.

За результатами проведення сертифікації у разі позитивного рішення уповноваженого органу з сертифікації заявникові видається сертифікат відповідності, зразок якого затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності.

Стаття 12. Уповноважені органи із сертифікації, що здійснюють діяльність в законодавчо регульованій сфері

Підтвердження відповідності здійснюється акредитованими в установленому законодавством порядку органами із сертифікації будь-якої форми власності, які уповноважені на здійснення цієї діяльності в законодавчо регульованій сфері.

Уповноваженими органами із сертифікації можуть бути виключно резиденти України.

Уповноважені органи із сертифікації ведуть реєстри виданих сертифікатів відповідності, свідоцтв про визнання відповідності та подають в установленому порядку інформацію про них до державного реєстру сертифікатів відповідності та свідоцтв про визнання відповідності.

Уповноважені органи із сертифікації мають право укладати за погодженням із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності угоди про взаємне визнання результатів робіт з підтвердження відповідності з уповноваженими органами інших країн.

Вимоги до уповноважених органів із сертифікації та порядок надання їм повноважень встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 13. Обов'язки виробників та постачальників продукції, яка підлягає підтвердженню відповідності в законодавчо регульованій сфері

Виробник зобов'язаний:

сприяти проведенню всіх процедур підтвердження відповідності, встановлених для конкретного виду продукції;

наносити на продукцію національний знак відповідності в законодавчо регульованій сфері;

компенсувати споживачам продукції завдані їм збитки в разі виявлення невідповідності продукції вимогам, зазначеним у декларації про відповідність та/або сертифікаті відповідності чи свідоцтві про визнання відповідності;

надавати постачальнику інформацію про сертифікацію продукції шляхом зазначення реєстраційних номерів сертифікатів відповідності в документах, згідно з якими передається відповідна продукція; (Частину першу статті 13 доповнено абзацом згідно із Законом N 2116-IV ([2116-15](#)) від [21.10.2004](#))

надавати постачальнику інформацію про декларування відповідності, якщо це встановлено технічним регламентом з підтвердження відповідності на відповідний вид продукції, шляхом зазначення реєстраційних номерів декларації про відповідність у документах, згідно з якими передається відповідна продукція; (Частину першу статті 13 доповнено абзацом згідно із Законом N 2116-IV ([2116-15](#)) від [21.10.2004](#))

надавати на вмотивовану вимогу органів, яким відповідно до законів України належать повноваження щодо перевірки якості та безпеки продукції, завірені виробником або імпортером копії сертифікатів відповідності або свідоцтв про визнання відповідності та/або декларації про відповідність, якщо її наявність у виробника передбачена технічним регламентом з підтвердження відповідності на відповідний вид продукції. (Частину першу статті 13 доповнено абзацом згідно із Законом N 2116-IV ([2116-15](#)) від [21.10.2004](#))

Постачальник зобов'язаний:

реалізовувати продукцію за умови наявності у документах, згідно з якими йому передано відповідну продукцію, реєстраційних номерів сертифіката відповідності чи свідоцтва про

визнання відповідності та/або декларації про відповідність, якщо це встановлено технічним регламентом з підтвердження відповідності на відповідний вид продукції; (Абзац другий частини другої статті 13 в редакції Закону N 2116-IV ([2116-15](#)) від [21.10.2004](#))

припиняти реалізацію продукції, якщо вона не відповідає вимогам нормативних документів, зазначеним у декларації про відповідність або у сертифікаті відповідності чи свідоцтві про визнання відповідності.

Стаття 14. Державний нагляд за підтвердженням відповідності в законодавчо регульованій сфері

Державний нагляд за дотриманням вимог з підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері здійснюється в порядку, встановленому законодавством.

Стаття 15. Оскарження дій уповноважених органів

Особа, яка є заявником з підтвердження відповідності, може оскаржити дії та рішення уповноваженого органу з сертифікації шляхом подання скарги до апеляційної комісії або в судовому порядку.

Скарги розглядаються апеляційними комісіями, що створюються при уповноважених органах з сертифікації.

Типове положення про апеляційні комісії та порядок розгляду ними скарг затверджується спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності.

У разі незгоди однієї із сторін з рішенням апеляційної комісії воно може бути оскаржено у спеціально уповноваженому центральному органі виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності.

Розділ III

ПІДТВЕРДЖЕННЯ ВІДПОВІДНОСТІ В ЗАКОНОДАВЧО НЕРЕГУЛЬОВАНІЙ СФЕРІ

Стаття 16. Декларування відповідності в законодавчо нерегульованій сфері

Виробник може скласти декларацію про відповідність за власною ініціативою або на підставі договору із споживачем, при цьому він несе відповідальність за включення недостовірних відомостей у декларацію згідно із законами України.

Стаття 17. Сертифікація в законодавчо нерегульованій сфері

Сертифікація в законодавчо нерегульованій сфері провадиться на добровільних засадах у порядку, визначеному договором між заявником (виробником, постачальником) та органом із сертифікації. При цьому підтверджується відповідність продукції, систем якості, систем управління якістю, систем управління довкіллям, персоналу будь-яким заявленим вимогам.

Орган із сертифікації встановлює правила проведення сертифікації, визначає учасників робіт із сертифікації.

Сертифікація на добровільних засадах може провадитися також органами із сертифікації, уповноваженими на провадження робіт у законодавчо регульованій сфері.

Розділ IV

ФІНАНСУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ З ПІДТВЕРДЖЕННЯ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 18. Фінансування діяльності з підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері

Діяльність органів з підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері фінансується за рахунок:

коштів, отриманих уповноваженими органами із сертифікації від заявників як плата за виконані роботи з підтвердження відповідності;

коштів Державного бюджету України;

інших коштів, передбачених законом.

У межах виділених бюджетних коштів у сфері підтвердження відповідності фінансуються:

діяльність органів виконавчої влади, на які законодавством покладено функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності;

державний нагляд за дотриманням вимог;

науково-дослідні роботи;

розроблення проектів технічних регламентів, міжнародних і національних нормативних документів, що встановлюють відповідні правила та вимоги;

участь у роботі міжнародних (регіональних) організацій.

Замовниками робіт у сфері підтвердження відповідності за кошти Державного бюджету України є центральні органи виконавчої влади, на які законодавством покладено технічне регулювання у визначених сферах діяльності.

Стаття 19. Оплата робіт з підтвердження відповідності

Оплата робіт з підтвердження відповідності в законодавчо регульованій сфері здійснюється згідно з правилами визначення вартості цих робіт, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Оплата робіт з підтвердження відповідності в законодавчо нерегульованій сфері здійснюється на договірних засадах.

Розділ V

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ВІДПОВІДНОСТІ

Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства у сфері підтвердження відповідності

Особи, винні в порушенні законодавства у сфері підтвердження відповідності, несуть відповідальність згідно із законами України.

Розділ VI

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 21. Участь України в міжнародному співробітництві у сфері підтвердження відповідності

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері підтвердження відповідності у встановленому законодавством порядку представляє інтереси України в міжнародних організаціях з підтвердження відповідності, здійснює співробітництво у цій сфері з відповідними органами інших країн, приймає рішення про приєднання до міжнародних та регіональних систем сертифікації, укладає договори про взаємне визнання результатів робіт з підтвердження відповідності.

Стаття 22. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються норми міжнародного договору.

Розділ VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Підтвердження відповідності продукції згідно з вимогами Декрету Кабінету Міністрів України від 10 травня 1993 року N 46-93 ([46-93](#)) "Про стандартизацію і сертифікацію" (в частині положень про сертифікацію) здійснюється до введення в дію відповідного технічного регламенту з підтвердження відповідності.

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення своїх нормативно-правових актів, а також нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність з нормами цього Закону;

розробити та затвердити нормативно-правові акти, передбачені цим Законом.

4. Сертифікати відповідності та свідоцтва про визнання відповідності, видані в установленому порядку в державній системі сертифікації продукції та послуг до набрання чинності цим Законом, є чинними до закінчення строку їх дії.

5. Статтю 5 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств" ([334/94-ВР](#)) (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., N 4, ст. 28; 1998 р., N 10, ст. 35; 1999 р., N 39, ст. 357, N 48, ст. 418; 2000 р., N 32, ст. 254, N 39, ст. 333, N 45, ст. 375) доповнити підпунктом 5.2.15 такого змісту:

"5.2.15. Суми витрат, пов'язаних з підтвердженням відповідності продукції, систем якості, систем управління якістю, систем управління довкіллям, персоналу встановленим вимогам відповідно до Закону України "Про підтвердження відповідності".

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ, 17 травня 2001 року
N 2406-III